be no doubt. I beg to move that the Bill may be taken into consideration.

Mr. C. J. Mathew:—I second it.

Motion put and carried.

Mr. Thomas Manjuran:—I further move that Bill may be finally passed on Thursday.

Mr. C. J. Mathew:—I second it.

Motion put and carried.

Resolutions.

1. Police high-handedness on Satyagrahis at Ernakulam (*cont.*)

President:—We shall now continue the discussion the first Resolution.

Mr. Thomas Manjuran:—Sir, practically all that has to be said in defence of the course adopted by the Government has been said and said clearly by the Hon'ble Member for Police so that it does not behove me to make any elaborate speech at all. But since I am here and I have to say something I shall just explain one or two points that strike me as deserving mention on this occasion. The Resolution as it stands reads thus:—

"*This Council recommends to the Government to take steps on the Report of the Non-Official Committee composed of the Members of this House regarding Police high-handedness on peaceful Satyagrahis at Ernakulam.*

This resolution assumes for one thing, I may say at the outset, that there is before the Government now a Report on which the Government may take action or rather a Report which satisfies the conditions necessary for inducing or compelling the Government to take action on it. Keeping in view the form of the Resolution I ventured to examine that Report though not very elaborately but in some detail and I was rather surprised to find that a serious resolution has been tabled in this House on the strength of the Report.

Mr. A. Sankara Poduval:—With your leave is that report on the table? Some of us have not seen that report.

Mr. Thomas Manjuran:—I have got one report here.

Mr. A. Sankara Poduval:—If there is no objection it may be placed on the table.

Mr. Thomas Manjuran:—I have not got a report which I can lay on the table. I regret.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. Ayyappan:—Is the Government in a position to place it on the table?

Mr. Thomas Maijuran:—A report that originated from a non-official body and which seems to have been before the public for a long time must have been secured by all members who are interested in the matter. It is too late to expect the Government to make available copies of the report officially. If some of the Members only want to see that Report then I can consider the matter. I am not in a position to place this Report on the table. Hon'ble Members should not misunderstand me there.

The first question that strikes one is whether this Report, other things being equal, is one on which any serious Government would care to take action upon its merits. I must most regretfully state with the greatest deference to the commissioners who conducted the inquiry that the report rather jarrs on one's ideas of law and fair play. It is based practically upon evidence which even a petty criminal Court will consider worthless. It has got all the defects of an exparte investigation, an exparte investigation conducted with the most interested people as witnesses and on top of it after excluding all those dis-interested persons who could possibly throw some light on the question investigated. That, in a few words, is the kind of report we are dealing with. This may appear rather too strong a statement. So I shall briefly explain what I mean. The Report deals with two occurrences that are alleged to have taken place during the course of Vrischigom 1109. The first incident took place on the 22nd Vrischigom and the second on the 26th Vrischigom, and on both incidents alike the report has not a good word to say about the Police or anybody else for that matter. I investigated the materials on which the committee's resolutions were based. The resolutions are in effect violently condemnating vindictments against the police. The committee has passed resolutions condemning the officers of the highest status down to the District Superintendent of Police. The committee came to the conclusion that the Satyagraha Volunteers were treated with vulgar abuses and assaulted inside the Police Station. One of the so called independent witnesses has testified that the volunteers were assaulted inside the police station. Would the honourable members believe me when I say that there is only one interested witness to substantiate that statement. What is it that happened? Immediately after the occurrence some of the most responsible officers of the State, namely the District Magistrate and the subordinate Second Class Magistrate went to these people when they were in the jail. We have got reports sent in by these officers to the effect that no complaint of ill-treatment was made to them by this volunteers and no marks of injury were seen on their bodies and that no

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

responsible medical officer has certified that they were injured. We have got only the solitary testimony of one Satyagrahi saying that he was ill-treated within the precincts of the jail and yet the Committee has absolutely no hesitation to accept that allegation. It is that sort of report that the Hon'ble Members expect the Government to act upon in the teeth of the statement contained in the detailed reports of its own responsible officers. Hon'ble Members will also remember that the very idea of a non-official Committee to investigate this matter appears to have come up rather too late. The incident took place in Vrischigam and it was towards the end of Makaram that the Committee itself was consituted. This Committee seems to have conducted rambling investigations for several months before this report itself was submitted. Such a report is based on materials like this. With regard to the incident alleged to have taken place within the Police Station and near the Diwan's House only five or six witnesses were examined. It is rather curious that the one person examined who is likely to have seen the latter incident, because he is a Kathib in the Mosque nearby, is discredited because he would not go to the extent of swearing that the alleged atrocities were perpetrated. The second witness examined is a man of straw and belongs to Azhicode, a place about 20 miles away from the scene of occurrence. Can it be that the volunteers when they came to Ernakulam brought a few witnesses also with them probably expecting that such things may take place. The next witness examined is one Paul Ouseph John. He is even ashamed to mention his land of birth. For aught is contained in this report he may belong to British Malabar or any other place. He does not say where he comes from.

Mr. Joseph Pettah:—Was he questioned to which place he belonged?

Mr. Thomas Manjuran:—The committee ought to have questioned him. What I mean is that the Committee had no hesitation to believe the testimony of a witness whose place of residence was not even ascertained. There is nothing in the report to show where he hails from.

Mr. A. Sivarama Menon:—Is he not an eye witness?

Mr. Thomas Manjuran:—Yes.

Mr. A. Sivarama Menon:—Then he must have been on the spot.

Mr. Thomas Manjuran:—Is it impossible that he might not have been there?

Mr. A. Sivaraman Menon:—That will be a sort of curious eye witness.

Mr. Thomas Manjuran:—If my Hon'ble friend from Chittur is suggesting that every witness swearing in Courts or before other

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

tribunals that he has seen things must have seen them, I have nothing to say.

Mr. A. Sivaraman Menon:—Of course I am not arguing a point.

Mr. Thomas Manjuran:—I am arguing a point. I am criticising a report. So, I can only say that the Committee could have taken a little more trouble to ascertain his whereabouts. Anyhow he is also a man of straw. Then there is a fifth witness who hails from Parur.

Mr. K. M. Ibrahim:— Was this not on the day of the Viceregal visit?

Mr. Thomas Manjuran:— Since it was the Viceroy's visit people from all parts of the world were there. People from Pondichery, Kadalundy and other places were all there. It is this sort of thing which any responsible court will consider to be rubbish. With all the greatest repect for these Commissioners I must say that they ought not have believed the exparte statements made by these men of straw hailing from distances varying from 15 to 30 miles. We are now criticising a report and in so doing I may be criticising it ruthlessly. I might concede that. I may not be showing any grace. But you never showed any grace to those poor officers whom you condemned wholesale. Then there is the other witness the Kathib who is a functionary in the mosque. They have quietly disbelieved him for obvious reasons. Then there is another man of straw. He says that he is doing some business somewhere in the bazar. It is most remarkable that though these poor volunteers were dragged through the crowded thoroughfares of Ernakulam there is not a single leading merchant or any other man of position to give evidence. Would the Hon. members seriously contend in the circumstance that the Government would be justified in disbelieving the report submitted by some of their responsible officers on the strength of the non official report which any court of law would characterise as worthless. The second portion of the report is equally bad. There are some satyagrahis ranging from 11 to 13 years of age saying that they were molested and assaulted by the police. The only serious witness whose testimony is worthy of any credit is that of the Hon. Mr. Vallon. He does not however say that he saw the police molesting them. He only says that he heard some hubub and that he went away. One man said that an injured volunteer was taken by him to Dr. Tarian. It would appear that Dr. Tarian, the Civil Surgeon sent some slip to the medical officers in the hospital. But the Committee have not cared to examine Mr. Tarian. The slip alone is made available. Is it not rather curious. But the Committee seems to have thought that as against Dr. Tarian they would

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

examine some other doctor and we see that a journalist-doctor was examined by the committee.

I do not wish to mention that doctor's name. Let it be Dr. dash M. D. F. R. H. S. He is not only a journalist, but a doctor and a historian. He is the editor of the Prakasam. He is not an eye-witness. He says that he saw some swelling. If he were a properly constituted doctor he could have given certificates to evidence the injuries noted by him. But there is absolutely no such scrap of paper forth coming. He is not an M. D. of the Madras University. I am not aware of any allopathic M. D. gentleman operating in Mattanchery. I am aware of several M. Ds., but not allopathic M. Ds. They simply put Homeo in small letters after their degree. Do not blame the Government for not taking action on such reports. If the Hon'ble Member for Chittur, than whom there is no better lawyer in this House, acts as judge and pronounces in favour of this sperning report, I will consider it more seriously. The resolution asks for only an enquiry. There was an enquiry by some of the most responsible officers of the Government and on the spot.

Mr. A. Sankara Poduval:—May I know who are the non-official members mentioned here the other day?

Mr. Thomas Manjuran:—It was mentioned here.

Mr. A. Sankara Poduval:—My memory is rather short (laughter).

Mr. Thomas Manjuran:—Then I will read it.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar,
Mr. T. K. Nayar,
Mr. K. Ayyappan,
Mr. K. T. Mathew,
Mr. P. Kumaran Ezhuthassan and one
Mr. Kadirkutty.

I do not for a moment blame these Hon'ble gentlemen. They may have been perfectly bonafide and they may have done their best. Unfortunately I do not think there was any great legal talent in the Committee.

Mr. K. M. Ibrahim:—How many B. Ls. there are in the Committee?

Mr. Thomas Manjuran:—Just one B. L. Mr. Mathew. I do not think he is a votary of the law. Mr. Mathew knows more insurance than law.

Mr. K. Ayyappan:—Then you admit the fact was there that the repression of Satyagrahis was a fact, but we could not bring it out.

Mr. Thomas Manjuran:—We admit that the Satyagrahis were sent away using a minimum amount of force.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. Ayyappan—Did the Government conduct an enquiry?

Mr. Thomas Manjuran:—Yes.

Mr. K. Ayyappan—Did they examine witnesses?

Mr. Thomas Manjuran:—They must have.

Mr. K. Ayyappan—Who were the witnesses?

Mr. Thomas Manjuran:—Government took evidence from the parties.

Mr. K. Ayyappan—Name some of the witnesses you examined.

Mr. Thomas Manjuran:—The arrested people themselves.

Mr. K. Ayyappan—Then that is an ex-parte decision.

Mr. Thomas Manjuran:—The Hon'ble Member will have patience to wait for a moment. The gentleman eventually came out of jail and in the coming out there is a story. How did they come out? If these people were ill-treated naturally some complaints would have been given. There are courts of law who can investigate the matter. Nothing of the sort was done.

Mr. A. Eachara Menon:—They were Satyagrahis. Then how will they complain?

Mr. K. Ayyappan—They are not complaining. The public are the complainants. You have misunderstood the whole case.

Mr. Thomas Manjuran:—The first batch were adults. They were taken and sent to the jail. The second batch consisted of boys and they were sent home and warned not to come back. The men who were locked up in jail were eventually sent out on their expressing regret.

Mr. K. M. Ibrahim:—They never apologised.

Mr. Thomas Manjuran:—Anyhow I consider it as an apology. The point relevant here is this. These gentlemen started to break the law deliberately because they thought that they were doing something good to the agrarians of the State. They got out of the jail by giving a statement, whether it is an apology or not. They had not one word to say about ill-treatment because they were not ill-treated. What I argue is that if these people were ill-treated they would be the first people to say so when they got an opportunity. Rather than doing that they said that they regretted their ways and got out of jail.

Mr. A. Sivarama Menon:—May I know the actual statement they gave when they were released from the jail?

Mr. Thomas Manjuran;—On perusal of the statement it will be found that there is no whisper of any ill-treatment.

Mr. K. M. Ibrahim:—Was it the occasion for referring to the ill-treatment?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Thomas Manjuran:—That was the earliest opportunity of putting something on paper. If as a matter of fact these Satyagrahies were ill-treated they would have not only mentioned the fact in the apology but also would have preferred complaints on coming out of jail.

Mr. K. M. Ibrahim:—On a point of information may I know whether the statement was not signed by the two batches. It was not the exclusive business of these people who are ill-treated It was only a broad thing about which a settlement was arrived at.

Mr. Thomas Manjuran:—Can it be that the beating business was reserved? This is the interpretation that the Government gave and this is the interpretation any reasonable man would give to it. We have considered all the relevant facts with regard to the materials available and the methods adopted by the committee. It is not enough to make ex-parte statements on the strength of very little evidence to condemn responsible officers of the Government. The Government have taken care to arm themselves with reports prepared soon after the occurrence by some of the highest officers charged with the administration of criminal law. The Government do not consider that a case has been made out for reopening the matter? There is absolutely no case made out for constituting a committee of enquiry 16 months after the incident. Government feel that there is no need to take up this matter at this distant time.

Mr. A. Sankara Poduval:—Sir, a sense of duty compel me to say a few words on the resolution. It seems to me that a matter of such vital importance is involved in it, in as much as the Government is now asked to take steps on the report of the non-official committee composed of members of this House, upon a certain matter. The matter referred to in the resolution has come up for the consideration of the House more than once. Unfortunately I had to disagree from the non-official members on those occasions. It is admitted that no complaint was ever laid before any magistrate regarding the alleged ill-treatment. After the first discussion, we had a rehearsal of it at the last sitting. A non-official committee was constituted including some of the members of this House. Since some of the non-official members of this House have taken part in this enquiry I had occasion to think about the propriety of this resolution being brought now and with the little time available at my disposal I am inclined to think that this resolution ought not to have been moved in this council today. So far as I know, there were two occasions on which the Satyagrahis have been badly dealt with, one at Ernakulam and the other at Cranganur. So far as Ernakulam is concerned this unhappy incident took place on the day when distinguished visitors were visiting

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

our state. Surely the Satyagrahis, even if they had the best of intentions, should not have marred the occasion. In regard to the constitution of this non-official committee, I have been informed by three of the members of this council who were at Ernakulam on that day—I refer by name to Messrs M. Krishna Menon, A. Sankara Menon, P. Raman Menon that they were not consulted in the matter. We are members of the Council with some standing, and if there was any idea of conducting a non-official enquiry, we might have been consulted about it. I was at Ernakulam on that day. These three gentlemen were also at Ernakulam.

Mr. K. Ayyappan:— Did you attend the meeting? You did not care to attend.

Mr. A. Sankara Poduval:— There are two sides almost to every question.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:— May I know whether the Hon'ble member was not requested to preside at the meeting?

Mr. A. Sankara Poduval:— You are digressing from the point. I am now on the question of the constitution of the non-official committee. In the list of names just read out by my Hon'ble friend, the Government Advocate, I find at least one who is not a member of this council,—Mr. Kadirkutty. If any importance is to be attached to the enquiry on the ground that members of the council are the committee, I do not know why some of us who were here should have been ignored. So far as I am aware I was asked to preside over a meeting proposed to be held at the beach in the name of the public of Ernakulam. Two or three people do not constitute the public of Ernakulam.

Mr. K. Ayyappan:—Was not Mr. Sivarama Menon the Chairman of the Ernakulam Municipality?

Mr. A. Sankara Poduval:— So far as convention goes, wherever there is a municipality and a municipal chairman, anything proposed to be done in the name of the public, comes through the chairman as such and not in his individual capacity. Mr. Sivarama Menon may or may not have signed the notice.

Mr. K. Ayyappan:— All the same he belongs to the public of Ernakulam.

Mr. A. Sankara Poduval:—The Chairman, either by himself or along with others calls up a meeting of the public and decisions are come to, as to what should be done in the name of the public at that meeting. I declined to preside over that function, because I thought the procedure was wrong. I am glad I was excluded for, I am not satisfied with the method of enquiry held by the self constituted committee. Apart from all that, it is doubtful whether the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Hon'ble members of this House would be acting within their legitimate rights, in discussing a question, which has been previously discussed and voted upon on the floor of this House.

Mr. K. M. Ibrahim:— It was never voted upon.

Mr. A. Sankara Poduval:--The ill-treatment of the Satyagrahis, was discussed in this Council on two occasions, and in spite of that if the Hon'ble members of this council have thought it worth their while to gather evidence and submit a report and ask the Government to go into this matter once again, I, personally, should consider it not a proper thing to do. Even on the previous occasion my speech was interrupted and was treated lightly by some of my brother members. I was on the question, whether Hon'ble members of this council would be within their legitimate rights in constituting themselves into a committee for this purpose. I respectfully beg to submit no. What is the report? It stands on no better footing than a request made by half a dozen people. What is the value of the evidence recorded? People come and give evidence. There is no difference between the statement of the Satyagrahis who are alleged to have been badly dealt with, and the evidence tendered, so far as credibility is concerned. What is the guarantee for the veracity of those statements? They are not sworn statements. There are only exparte statements given by people hailing from different parts of the land. I do not think it was quite just on the part of the committee to have implicitly accepted such evidence and to accuse very responsible officers of the State. It is on a matter of principle that I oppose this Motion. I have no sympathy with erring officers. But whether, upon the allegations of certain Satyagrahis and upon dubious statements gathered by an informal committee, this council should take any further action, is the point for consideration. It seems to me that this is not a matter on which a further enquiry should be asked for. The original complaint was supplemented by exparte statements given by 48 or 50 people. The general trend of the evidence is unconvincing. If really the police had done anything illegal they deserve punishment, but there are no good grounds to think so. I feel, that we as members of this Council should not have constituted a committee of this description and blamed our important Heads of Departments, officers who are to preserve the peace of the land. I do not want to glorify either the District Magistrate or the Police Officers, who had to tackle with a difficult situation and I cannot say that they have wantonly ill-treated the Satyagrahis; the result of the enquiry does not justify the request contained in the Motion. I think it is an unreasonable demand,

Mr. A. Sivarama Menon:— Sir, if as a matter of fact this subject matter came before the Council for consideration and was disposed of I think it cannot be discussed now.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Thomas Maijuran:— There was no decision on this question before.

മിസ്റ്റർ എം. കൃഷ്ണമനോൻ.—വൈസ്രായി അവർകൾ ഏറണാകുളത്തു വന്നദിവസം സത്യഗ്രഹമെന്ന പേരുംപറഞ്ഞു് ഏതാനുംപേർ ദിവാൻജിയുടെ പടിയ്ക്കൽ ചെല്ലുകയും അവരെ പോലീസുകാർ മാറ്റുകയും ചെയ്തായസംഗതിയ്ക്കു് ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തി ആ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തനുസരിച്ചു് ഇനിയും ഒരു കമ്മിറ്റി വേണമെന്നാണു് ഈ റസല്യൂഷനിലെ താല്പര്യമെന്നാണു് ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ പോലീസുകാർ എന്നു പറയുന്നവർ കരാളെ വെറുതെ ഇരിയ്ക്കുന്ന സമയത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയി പോലീസ്സ്റ്റേഷനിൽ വയ്ക്കുക പതിവില്ല. ഈ സത്യഗ്രഹത്തിലേർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെ പ്രത്യേകിച്ചും വൈസ്രായി അവർകളുടെ വരവുദിവസം, അതിലും പ്രത്യേകിച്ചു ദിവാൻജിയവർകളുടെ പടിയ്ക്കൽ വച്ചുകണ്ടാൽ എതാണ്ടു് അവിടെ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുമെന്നു് ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണു്. ഇതിനു് സാധാരണ ഗവർമ്മെൻറുപയോഗിയ്ക്കുന്ന വാക്കുകൾ "മിനിമം ഫോഴ്സ്" "ലാത്തിചാർജ്ജാണു്" എന്നും മറ്റും ആണു്. അതു് അവിടെ നടന്നിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു് ഒരു കമ്മിറ്റി കൂടാതെ തന്നെ എല്ലാവർക്കും അറിയാം. എന്താണെന്നുവച്ചാൽ വകതിരിവില്ലായ്മകൊണ്ടു് വൈസ്രായി വരുന്ന അന്നേദിവസം സത്യഗ്രഹത്തിനായി ദിവാൻജിയുടെ പടിയ്ക്കൽപോയി നിന്നവരോടു് നീതിന്യായം ശരിയായി പാലിയ്ക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മയ്യാദയ്ക്കു പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കാഞ്ഞാൽ അവർ അതിലേയ്ക്കുവേണ്ടി യുക്തിയായ വിദ്യ എടുക്കുമെന്നുള്ളതു ശരിയാണു്. പക്ഷേ അവർ അതിലും അതിരുകവിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു പറയുന്നതു്. ഈ സംഗതി കഴിഞ്ഞയുടനെ തന്നെ പോലീസിന്റെ നടപടിയെപ്പറ്റി മേലന്വേഷണം ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിലേക്കുവേണ്ടിട്ടു ഡിസ്ട്രിക്ടു മജിസ്ട്രേട്ടും, രണ്ടാം ക്ലാസ്സു മജിസ്ട്രേട്ടും സ്ഥലത്തെത്തീട്ടുണ്ടു്. നിയമപ്രകാരം അതിൽ ആരുടെയെങ്കിലും ദേഹത്തു പരുക്കുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരെ ഏറ്റവാങ്ങുന്നവർ ആ പരുക്കിനു് ഉത്തരം പറയണം. ഏതൊരാളെയും ഏറ്റവാങ്ങുന്ന സമയത്തു് പോലീസ്സ്റ്റേഷനിൽ ദേഹപരിശോധന നടത്താറുണ്ടു്. ദേഹപരിശോധന നടത്തികഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവാങ്ങുന്ന ആൾ പിന്നെ മജിസ്ട്രേട്ടിന്റെ കീഴിലാണു്. അങ്ങിനെ പരിശോധന കഴിച്ചതിലോ പിന്നീടോ യാതൊരു പരുക്കുകളും ഉള്ളതായി കാണുന്നില്ല. അതിനുശേഷം ഡാക്ടേഴ്സ് പരുക്കുകൾ ഉള്ളതായും ചികിത്സിച്ചതായും കാണുന്നില്ല. ആ സമയത്തു് ഡിസ്ട്രീക്ടു മജിസ്ട്രേട്ട സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ എ. ശങ്കരമനോൻ.—ആ സമയത്തു ഡാക്ടർ വിസിറ്റു ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ എം. കൃഷ്ണമേനോൻ.—അന്നു ചെന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ പിറ്റേ ദിവസം ചെന്നിട്ടുണ്ട്.

ഇതിനു മുമ്പതലക്കാർ പ്രധാനമായിട്ടു രണ്ടു കൂട്ടരാണ്. ഈ പ്രതികളെ വിളിച്ചു പോലീസുസ്റ്റേഷനിൽ കൊണ്ടുപോയി ആക്കേണ്ട മുമ്പതല പോലീസ്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കാണ്. അവരെ വാർഡന്മാരുടെ കീഴിൽ വച്ചു സൂക്ഷിയ്ക്കേണ്ടതും ഉത്തരം പറയേണ്ടതും സ്ഥലത്തെ മജിസ്ട്രേട്ടിനാണ്. ഈ വക ബന്ധവസ്സോടുകൂടി പോലീസു സ്റ്റേഷനിലേയ്ക്കുകൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ഉപദ്രവിച്ചുവെന്നുള്ളതിനു തെളിവായി പരുക്കുകൾ അപ്പോഴുണ്ടായതോ അല്ലെങ്കിൽ തന്നെത്താൻ ഉണ്ടാക്കിയതോ എന്താണെന്ന് അറിയേണ്ട മുമ്പതലയുണ്ട്. എന്നുമാത്രമല്ല ഡിസ്ട്രിക്റ്റ മജിസ്ട്രേട്ടവർകൾ ഗവൺമെൻറിലേയ്ക്ക് ഈ തരത്തിൽ ഒന്നും നടന്നിട്ടില്ലെന്നു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. അതായതു് ലാത്തി ചാർജ്ജ് പരുക്കേല്ക്കത്തക്ക വിധത്തിലൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്. അതിനെതിരായി നാണഫിഷ്യൽ കമ്മിറ്റി ഗവൺമെൻറിലേയ്ക്ക് ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. "അവിടെ യാതൊന്നും ചെയ്യരുതെന്നു് ഒരു പോലീസുകാരൻ പറയുന്നതുകേട്ട" എന്നാണ് എന്റെ അടുത്തിരിയ്ക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ സാക്ഷി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. പി. വല്ലോൻ.—പോലീസുസ്റ്റേഷനിൽ ചെല്ലുന്നതു വരെ.....

മിസ്റ്റർ എം. കൃഷ്ണമേനോൻ.—പോലീസുസ്റ്റേഷനിൽ ചെല്ലുന്നതുവരെ യാതൊരുപദ്രവം ചെയ്യരുതെന്നു് അങ്ങാടിയിൽവച്ചു പറഞ്ഞുകേട്ടുവെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—അതു് ഏതു ബാച്ചിൽ ആണ്. രണ്ടാമത്തെ ബാച്ചിൽ ആയിരിയ്ക്കുമോ?

മിസ്റ്റർ എം. കൃഷ്ണമേനോൻ.—ഏതു ബാച്ചാണ് എന്നറിയുവാൻ പാടില്ല.

പുരുക്കം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ ചില ഭേദപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കുറിച്ചാണ് ഈ ആക്ഷേപം ഉണ്ടായിക്കാണുന്നതു്. അതിനെക്കുറിച്ചു ഗവൺമെണ്ടു വേണ്ടവിധം അന്വേഷണം നടത്തുകയും അവർ കുറ്റക്കാരല്ലെന്ന തീരുമാനിക്കയും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു് വീണ്ടും ആ വിഷയം ആലോചനക്കു് എടുക്കേണ്ടതായ ആവശ്യം കാണുന്നില്ല.

സാധാരണ സത്യഗ്രഹമെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഒരു പന്തികേടില്ലായ്മയുണ്ട്. അനാവശ്യമായിട്ടു കായ്ക്കുന്നതും ഉണ്ടാക്കിയാൽ പോലീസുകാക്കു് അവരുടെ ഫോഴ്സ് ഉപയോഗിച്ചേ തീരു എന്നുവരും. സത്യഗ്രഹത്തിനു വരുന്നവരോടു മര്യാദ പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കുകയില്ല. അതുപോലെ ഇവരും മര്യാദകേടു ചെയ്യുകാണും. ആ മര്യാദകേടു് സദുദ്ദേശത്തോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടുകൂടിയുള്ളതാണെന്നു് എനിക്കറിയാം. അതു പല തരത്തിലും വരും. പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കാത്തവരെ നിയമം ലംഘിച്ചുവെന്ന കാരണത്താൽ തല്ലാനും ഇടയാകും. ആ തല്ലു് ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതാണു നമുക്കു നോക്കേണ്ടതു്. നിയമപ്രകാരമാണു് പറഞ്ഞതു കേൾക്കാത്തതെങ്കിൽ ആ വിഷയത്തിൽ പോലീസുകാർക്കു കുറ്റമില്ല. ഗവൺമെന്റിനു് അതേ തരമുള്ളൂ. സത്യഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ലാത്തി ചാർജ്ജും ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ടു്. അതു മിനിമം ഫോഴ്സിൽ കവിഞ്ഞുവെന്നു കണ്ടിട്ടു് ഗവൺമെന്റ് ആക്ഷൻ എടുത്തില്ലെങ്കിൽ തീരെ തെറ്റാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ റസല്യൂഷൻ ആവശ്യമില്ലാത്തതാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

Mr. T. K. Nayar:—Under Standing Order No. 26 I move that the Council shall pass over to the business next in order.

Mr. A. Eachara Menon:—I second it.

Mr. K. M. Ibrahim—I oppose it.

Motion put and lost.

Mr. K. Achyuta Menon:—Mr. President Sir, I have very little to add to the discussion. It seems to me that we have to concentrate upon the words of this resolution. Of course the Hon'ble Members must have felt that the resolution was discussed here with more heat than with light. The resolution is:—"*This Council recommends to the Government to take steps on the report of the non-official committee composed of the members of this House regarding police high-handedness on peaceful Satyagrahis at Ernakulam.*" Now so far as it is an invitation to this House to take steps on a report, I submit the whole report is before the House for discussion. I do not want to attach any blame to the Hon'ble Members who have sent in the report, nor do I want to question their status or ability to dispose of evidence. But that is not the point for consideration. The question is not who sent in the report. I will ask the Hon'ble Members to imagine for a moment that they are sitting in appeal on a judgment of the first court. The question before the appellate court is not who sent in the judgment. If that was alone the question I submit no litigant will be safe. The question is what are the materials upon which the judgment was come to. In other words the House will have to consider who it is that has given evidence before the Committee, whether the statements are worthy of credence, whether competent and discerning gentlemen who go into the evidence of these people would give credence to the statements and believe it to such an extent that the independent conclusions come to by the Government through the agency of their apparently respectable heads of departments are likely to be displaced by the evidence before them. I would like to formulate the question

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

for the decision of the House. The Government has conducted an enquiry of its own through its own responsible officers and have come to the conclusion that there is nothing calling forth an action on the part of the Government in respect of the so-called alleged high-handednesss of the police. That conclusion is sought to be displaced by the evidence of some witnesses, whom the gentlemen who formed the committee have chosen to believe for right reasons or wrong reasons. A few witnesses have been simply introduced whose character, antecedents, standing etc., are unknown. We should take no notice of the testimony of such witnesses. We should form our own independent estimate of the people who are introduced to us. What is this evidence? What are the aspects of the case? There are two aspects of the case. One concerns itself with the evidence of those gentlemen; whether the story is inherently probable and if it is inherently probable the weight of testimony that should back up the case would probably be that bulk of evidence which will be necessary to make the House believe an apparently probable case and if it is an apparently improbable case correspondingly you would require very strong evidence to back it up. I submit no man of common sense can believe this case. What is it that we are told? There is the evidence of one Satyagrahi in the report and he tells us that a body of 15 Satyagrahis went and offered Satyagraha before the Diwan's bungalow. It was a noiseless satyagraha, to this extent that the sentry who was sleeping there went on with his peaceful sleep. It was so silent that it could not even awaken the sentry. But after some time and without any trouble from the Satyagrahis, the sentry was awakened and finding these 15 gentlemen here, we are told, that he rushed on to the Police Station without even conversing with the peaceful satyagrahis and having gone to the police station he brought not one, but a bus load of policemen. The bus load of policemen coming to the spot found 15 men noiseless standing motionless as statues doing nothing. One policeman orders an arrest of all these people and these people are arrested for not speaking or doing anything. Then as soon as they are arrested they were asked to march in a line through the most thickly populated Ernakulam bazaar. These very respectable people quietly obeyed. They did not offer any resistence. Because they were very complacent we are told that at periodical intervals amenities were offered to their person. One policeman gives a fisting another indulges in beating with his baton, a third pushes them into the gutter and so on. These are said to be repeated at periodical intervals, until this interesting procession reached the police station.

Mr. K. Ayyappan:—Is it not probable?

Mr. K. Achyuta Menon:—Probabilities vary. The question

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is whether this kind of probability is generally believed. The Hon'ble Member for Ezhuvas may think that it is probable. I think this can only be a cock and bull story. It will be apparent as we proceed to the evidence. It is significant that we have not even the evidence of at least a few of the eminent merchants upon this matter.

Mr. K. M. Ibrahim—It was early in the morning at 5-30 and no merchant would be there by that time

Mr. K Achyuta Menon:—And who were the people that were parading the streets at that time. There were five people who for reasons we do not know were in the streets. Now it is conceded by the other side that no respectable person could be found at the time. There are other people also who live in that road besides these five people. Let us analyse what the Committee themselves say.

Mr. K. M. Ibrahim—These people only were prepared to give evidence.

Mr. K. Achyuta Menon:—My submission to the House is that there might have been other persons but in the absence of other people we are forced to rely upon persons where evidence is intrinsically improbable. That is my point. I am not blaming the committee. The question is whether the House can rely entirely upon the evidence of these 5 people. Let us look at these seven witnesses, these estimable gentlemen, including one complainant. I submit there is not one believable witness in the front. There are no doubt 7 or 8 of them, but it is not the numerical strength that should be taken into account. Don't attach any weight to the number of men that are marched up for giving evidence. The first is the complainant. He was believed on the ground that he appeared believable but anyone who reads his statement will I submit conclude that there is a good deal of suppression of truth and suggestion of falsehood in it. The members of the committee who went into the matter had a look at him, they heard his evidence and they were very much impressed. This belief based upon impressions is a dangerous matter.

Mr. K. M. Ibrahim—Is anything mentioned about the status?

Mr. K. Achyuta Menon:—The second witness is a man from the Hannofi mosque. According to him there were two stages. The first stage relating to the procession and the second stage to the assault. The committee found that the second part was false. They found that the first part is true. I am not joking. It is very seriously laid down that although one half was falsehood, we should prefer the first part because that appears to be true.

Mr. K. M. Ibrahim—You say it is anomalous and you believe the first part.

Mr. K. Achyuta Menon:—The third witness is a gentleman

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of unknown whereabouts. He does not speak of any specific incident. He saw a Turkish Cap but a Turkish Cap on a stick will not prove anything more than a Turkish bath. That is the third witness. The fourth witness is a Konan of Parur. He is believed on the ground, mark you, that he is a foreigner. The committee say that because he is a foreigner, he can be believed with safety. The fifth witness did not see any blow but the Committee states that he might have seen. Upon the estimable testimony of these five or six gentlemen they came to the conclusion that the whole case is proved on all those charges. Not only the charge of assault but of not giving drinking water, not giving clothes, nor allowing them to answer their calls of nature etc. All these are supposed to be proved by the evidence of these five gentlemen. Absolutely no scrap of evidence with regard to the charges 2, 3, 4 and 5.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:—What is the meaning of asserting without reading the report. You are arguing upon a report which was not read.

Mr. K. Achyuta Menon:—If that is the argument I say the mover of this resolution has not read the relevant portions of the report. Upon that single ground, the report should be thrown away. It is upon this report based upon this kind of evidence that this House is asked to pronounce opinion upon Heads of Departments and asked, in all probability. to appoint another commission to enquire into it. There are reports and reports. The House should understand that it is not the personnel of the committee that should guide the House in forming conclusions. The report ought to be considered independently. It refers to 5 utterly worthless people who for reasons but not for obvious reasons were believed by the committee. That belief cannot be thrust upon the Hon'ble Members of this House. They will independently come to the conclusion. With respect to several charges, there is not even any evidence believable or unbelievable. They have believed 2 charges onwards upon the evidence of witnesses who did not refer to the charges at all. That is the finding of the committee. I submit no case is made out for action upon such a report.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം:—സർ, അപ്പുറത്തുനിന്നുണ്ടായ ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂമെമ്പറുടെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നും ഒരു കാര്യം ആലോചിച്ചാൽ ഗവൺമെൻറ് ഈ സംഗതിയിൽ എടുക്കുന്നതായ നയത്തിന്റെ പുറകിൽ നില്ക്കുന്ന കാരണമെന്ത മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇപ്പോൾ ആലോചനക്കു വന്നിട്ടുള്ള നിശ്ചയത്തിൽ ഒരു പുതിയ കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു വീണ്ടും ഒരന്വേഷണം നടത്തുവാനാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള അർത്ഥത്തിലാണ്. ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ നടന്നിട്ടുള്ള പ്രാരംഭനടപടികളും എന്തെല്ലാമാണെന്നുപോലും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കാത്ത—കഴിഞ്ഞ സഭയിലെ അജൻറ യിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണെന്നു പ്രസിഡൻറ് അവർകൾവിളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുപോലും ഈ നിശ്ചയത്തിൽ പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നവിഷയമെന്താണെന്നുമനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത—ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർഈനിലയിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച ചെയ്യുവിമർശനങ്ങളെപ്പറ്റിനോക്കിയാൽ ഇവർ ഒരു വെറും വാദംപറയുന്ന കൂട്ടരാണെന്നു മാത്രമേ പറയുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

Mr. K. Achyuta Menon:—I said only in all probability.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം:—ഇത്രകണ്ടു സംഗതികൾ അറിഞ്ഞതുമതിരിയും, മനസ്സിലാകിയ മാതിരിയും വേണം എന്തെങ്കിലും പറയുവാൻ എന്നുള്ള ആകാംക്ഷയാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ കൊച്ചീരാജ്യത്തുള്ള ആളുകളുടെയിടയിൽ ഇത്രവലുതെ കച്ചപ്പാടും ജനസംസാരവുമുണ്ടാക്കീട്ടുള്ളതായ ഈ പ്രമാദമായ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ചിന്തിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് കഴിഞ്ഞ നിയമസഭയിൽ പല അനുദ്യോഗസ്ഥമെമ്പർമാരും ഉദ്യോഗസ്ഥമെമ്പർമാരും സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം പത്രങ്ങൾ വഴിയായും മറ്റും ധാരാളമായി പൊതുജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിട്ടും ഇപ്രകാരം വളരെ പ്രാധാന്യമേറിയ സംഗതികൾ അടങ്ങിയ റസല്യൂഷനുകൾ ഈ നിയമസഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും വിദ്വേഷത്തോടുകൂടി അതിനെ എതിർക്കണമെന്നു മാത്രമാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നതു്. ഈ നിലയിലായാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഗവൺമെൻറ് ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളെ ദ്രോഹിയ്ക്കുന്നതെന്നാണെന്നും, നീതിന്യായത്തെ പാലിയ്ക്കാത്ത ഒരു ഗവൺമെൻറാണെന്നും വന്നുകൂടും. കായ്ക്കുംകാ ഉള്ളതുപോലെ നടക്കത്തക്കവണ്ണം എന്തെങ്കിലും ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതിനിടയ്ക്ക് എന്റെ കായ്വുംകൂടി ഒന്നു പറയണമെന്നുള്ള മനഃപൂർവ്വമാണെന്നാണ് അവരുടെ ഈ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ കമ്മിറ്റി സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടിന്മേൽ നടപടി നടത്തണമെന്നല്ലാതെ പുതുതായി വീണ്ടും ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിയ്ക്കേണ്ടതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള യാതൊരു സംസാരവും ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈവക സംഗതികളെക്കുറിച്ചാലോചിയ്ക്കുമ്പോൾ ഒരു ചെറിയ സംഗതിയ്ക്കുള്ളിലായിക്കിടക്കുന്ന ഒരു വലിയ കായ്മയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഈ വിഷയത്തിൽ പോലീസുകമ്മീഷണരും മറ്റു ഗവൺമെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സംസാരിച്ച സംഗതികളിൽ ഒരൊറ്റ പ്രസ്താവം കൊണ്ടുതന്നെ ഗവൺമെൻറിനോട് ഉത്തമ വിശ്വാസമില്ലാതാക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ അന്വേഷണക്കമ്മിറ്റി ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണക്കാർ ഒരു പൊതുജനയോഗമാണെന്നും ആ പൊതുജനയോഗം എറണാകുളത്തുവച്ചു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൂടിയതാണെന്നും അതു് ഈ സംഭവമുണ്ടായി അധികം താമസിയാതെ തന്നെ കൂടിയതാണെന്നും ഞാൻ മുമ്പു് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി.

ഇവിടെ ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഈ സംഗതിയാൽ എറണാകുളത്തിനു് എന്തുപ്രാതിനിദ്ധ്യമാണുള്ളതെന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ആ യോഗത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ വേണ്ടി ക്ഷണിച്ചിരുന്ന ആളുകളുടെ പേരു് ഞാൻ ഇവിടെ ഒരു തവണ വായിക്കാം. ഇതിൽ എത്രകണ്ടു പൌരമുഖ്യന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും നിർബ്ബന്ധവുമനുസരിച്ചാണു് ഈ യോഗം നടന്നിട്ടുള്ളതെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ഏറ്റവും പ്രധാനിയായിട്ടുള്ള കരാർ ഇവിടത്തെ മുനിസിപ്പൽ ചെയർമാനോടാണു്. ഒരു മുനിസിപ്പാൽ ചെയർമാനേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാതിനിദ്ധ്യം ഒരു പട്ടണത്തിൽ വേറെ ആർക്കാണുള്ളതു്? അദ്ദേഹമാണു് ഈ പട്ടണത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ പൌരൻ. അപ്രകാരമുള്ള ഒന്നാമത്തെ പൌരനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഖാക്കളും കൂടിയുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു യോഗത്തെക്കുറിച്ചാണു് ഒരു അനുദ്യോഗസ്ഥ മാന്യൻ പറയുന്നതു്, അതിനു് എറണാകുളത്തെ പ്രതിനിധികളുടെ സഹകരണമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു്. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം എത്രകണ്ടു നിരർത്ഥമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. മെസ്സേഴ്സ് ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ, ടി. കെ. നായർ, കെ. അയ്യപ്പൻ, കെ. ടി. മാത്യു, പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ, കാതിരുകുട്ടി, എം. ശിവരാമമേനോൻ, അമ്പാട്ടു് ഇളയ്ച്ചരമേനോൻ മുതലായി അല്പമെങ്കിലും പ്രാതിനിദ്ധ്യവും വിലയും നിലയുമുള്ള ആളുകൾ ആ യോഗത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ മെസ്സേഴ്സ് സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പൂതിരി, പി. എസ്സ്. കേശവൻ നമ്പൂതിരി, പി. കൃഷ്ണമേനോൻ തുടങ്ങിയ പല പൌരമുഖ്യന്മാരും ഈ എറണാകുളം പട്ടണത്തിൽ അധികാരപ്പെട്ടവരും പ്രമാണികളും, പൌരന്മാരുമായി മറ്റാരെല്ലാമുണ്ടോ അവരും ആ യോഗത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ഇത്രകണ്ടു പ്രാതിനിദ്ധ്യം വഹിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചാണു് അവർ എങ്ങിനെ എറണാകുളത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുമെന്നു് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചതു്!

വേറെ ചിലർ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഇവിടെ സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ നില സത്യവും ന്യായവും അനുസരിച്ചു പറയണം എന്നുള്ളതല്ല. സാധാരണ ഗ്രാമഫോൺ പോലെയാണു് അവരുടെ പോക്കു്. എന്തു പേളറൊട്ടത്തു വയ്ക്കുന്നുവോ അതേ അതു പാടുകയുള്ളൂ. നൊണ്ടിച്ചിന്താണെ വച്ചതെങ്കിൽ അതുപാടും; കാവടിച്ചിന്താണെ വച്ചതെങ്കിൽ കാവടിച്ചിന്തേ പാടുകയുള്ളൂ. അതുപോലെ എന്താവശ്യത്തിനു നുണ പറയണോ അതനുസരിച്ചു പറയുവാനും, എന്തുകായ്യം സാധിക്കണോ അതു സാധിക്കുവാനും തക്ക പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നവരുടെ കായ്യത്തെക്കുറിച്ചു ന്യായമൊന്നും പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അപ്രകാരമുള്ള ഗ്രാമഫോൺ പേളറുകൾക്കു് നമ്മളാരും വിലവയ്ക്കാറുമില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The House rose for lunch at 2 p. m. and re-assembled at 3 p. m. with M. R. Ry. P. Krishna Menon Avl. on the Chair.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—സർ, ഈറിപ്പോട്ടിനെക്കുറിച്ചുള്ള സംഭാഷണത്തിനുശേഷവും ഈ സംബന്ധമായി രസാവഹമായ ഒരു സംഗതിയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ തങ്ങൾ യാതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു നിരന്തരം ഘോഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഗവൺമെൻറിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ—ഇതിൽ അദ്ദേഹം ഉത്തരവാദിയാണെന്നു് ഈ അന്വേഷണക്കമ്മിറ്റി വിധിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ—അതായതു് D. S. P. മിസ്റ്റർ മന്നാടിയാർ തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ ഒരു രാജദ്രോഹക്കേസിനു് സാക്ഷി പറഞ്ഞ സമയത്തു് എറണാകുളത്തു സത്യഗ്രഹമുണ്ടായോ എന്നും വല്ല മദ്ദനങ്ങളും ഉണ്ടായോ എന്നും ചോദിച്ചതിനു് യാതൊന്നും ഉണ്ടായില്ല എന്നുപറയുകയും, ചോദ്യങ്ങളും ഉപചോദ്യങ്ങളും തുടച്ചയായി ചോദിച്ചപ്പോൾ അവസാനമായി തങ്ങൾ കുറച്ചതല്ലി എന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. "ഞാനൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലേ രാമനാരായണ" എന്ന രൂപത്തിൽ ഇത്രകാലംവരെയും ഒരു വെടുരണ്ടുകഷണം എന്നു പറഞ്ഞു് ഈ ഒരു സംഗതിക്കു് അവരുടെ ഉപ്പും ചോറും തിന്നുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതു് എന്താണെന്നു് വാസ്തവം അറിയണമെന്നു മോഹമുള്ളവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഈ ഒരു സാക്ഷികൊണ്ടുതന്നെ നമുക്കു മതിയായ ഒരു ലക്ഷ്യമാണെന്നു് നിശ്ചയിക്കാം. അധികമില്ല കുറച്ചേ തല്ലിയുള്ളു എന്നാണു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. അധികമോ കുറച്ചോ, എങ്ങിനേയായാലും തല്ലി എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ഈ സാക്ഷ്യം കൊണ്ടുതന്നെ യാതൊരു അഭിപ്രായവ്യത്യാസവുമില്ലെന്നുള്ളതു് ഏറ്റവും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒരു സംഗതിയാണു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃശ്ശൂർ മെമ്പർക്കു് ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചതിനുശേഷവും അതിൽ ഒരു സ്ഥാനം കൊടുത്തില്ലെന്ന പരിഭവത്തോടുകൂടിയാണു് അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തെ ഈ കമ്മിറ്റിയിൽ എടുക്കാത്തതു കമ്മിറ്റിയുടെ ദോഷമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദോഷംകൊണ്ടാണു്. അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നുപിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാൽക്കൂടി അദ്ദേഹം എഴുതുകൊണ്ടു് നിഷ്പക്ഷാഭിപ്രായം പറയുമെന്നു് ഒരു വിമർശനബുദ്ധിയോടുകൂടി ചിന്തിക്കുന്നവർക്കു് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാകും. യൂറോപ്പിലുംമറ്റും ഇതുപോലുള്ള സംഗതികളിൽ അവിടത്തെ പൌരമുഖ്യന്മാർ എത്രമാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ജനക്ഷേമത്തെ എതിർക്കുകയും സത്യത്തേയും നീതിയേയും എന്നെന്നേക്കും കണ്ണുംപൂട്ടി നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ വക പ്രസ്ഥാവനകളെ അവിടത്തെ പൌരമുഖ്യന്മാർ എന്നു മാത്രമല്ല ഔദ്യോഗിക കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നുപോലും ഒരിക്കലും വകവച്ചുകൊടുക്കുകയില്ല. ഏതായാലും കാലാന്തര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള വയസ്സന്മാരും മാറുമെന്നേ ആശ്വസിക്കുവാൻ തരമുള്ളൂ.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ഇരിങ്ങാലക്കുട മെമ്പർ ഈ കൌൺസിലിൽ ആദ്യമായി നിയമം പ്രസംഗിച്ചു കേട്ടതു ഇപ്പോഴാണ്. അദ്ദേഹം ഈ സംഗതിയിന്മേലുള്ള അന്വേഷണക്കമ്മറിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളേയോ വിധിന്യായങ്ങളേയോ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളേയോ കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. സത്യാഗ്രഹം എവിടെയുണ്ടോ അവിടെ ലാത്തിചാർജ്ജും ഉണ്ട് എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. ആ നിലയിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ അനുദ്യോഗസ്ഥ കടമയെ നിർവ്വഹിച്ചതിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുമോദിക്കുക മാത്രമാണു ചെയ്യുന്നതു്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂമെമ്പർ ഇവിടെ പറഞ്ഞതിൽ അതിശയിക്കത്തക്ക ഒരു സംഗതിയുള്ളതു് വാളണ്ടിയർമാർ അതിരാവിലെ ഇവിടെ വന്നു് എല്ലാവരും ഉറങ്ങുന്ന സമയത്തു് വളരെ ബഹളം ഉണ്ടാക്കിയെന്നും ഇവിടത്തെ സെൻറിമെൻറിനെ എന്തിനു ഉണർത്തിയെന്നും ഉള്ളതിലാണ്. ഈ സത്യാഗ്രഹികളെ ദിവാൻജിയുടെ പടിക്കൽ എത്തിക്കരുതെന്നും വഴിയിൽ വച്ചുതന്നെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യണമെന്നും അധികൃതന്മാർ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് അവർ ആരും ഉണരാത്ത സമയത്തു് വന്നതു്. പിന്നെ ഉറങ്ങുന്ന ആളുകളെ എന്തുകൊണ്ടു ഉണർത്തിയില്ല എന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. തന്നെ ഉണർത്തുവാൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചു അവർ ആരേയും ഉണർത്താതിരുന്നതാണെന്നു് ഇതുകൊണ്ടു് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകും.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാമെമ്പർ അവർകൾ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ആദ്യമായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് I am here and I must say something എന്നാണ്. അദ്ദേഹം ഇവിടെ വിളിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു് എന്തെങ്കിലും പറയുവാൻ വിരോധമില്ല. അതിൽ ഞങ്ങൾക്കു് അദ്ദേഹത്തോടു് യാതൊരു പരിഭവത്തിനും ഇടയില്ലെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. പിന്നെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് സബ്ബ് ജയിലിൽവച്ചു് ഈ സംഗതികൾ നടന്നതായി പുറത്തുനിന്നും സാക്ഷികളുണ്ടായതിനെക്കുറിച്ചാണ്. അതിൽ യാതൊന്നും അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. സബ്ബ് ജയിലിലുള്ള പുള്ളികൾക്കു സാക്ഷികൾ ഗവൺമെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരിക്കണം, അതുണ്ടാകുവാനിടയില്ല. പുറമെ നിന്നും സാക്ഷികൾ ഉണ്ടാകുന്ന കാര്യവും അസാദ്ധ്യമാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു് അദ്ദേഹം സബ്ബ് ജയിലിൽ പോയി വാദം നടത്തി അതു പരീക്ഷിക്കണം എന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ.

ഡിസ്ട്രിക്ടമജിസ്ട്രേട്ട് അറിഞ്ഞില്ല, സബ്ബ് മജിസ്ട്രേട്ട് അറിഞ്ഞില്ല എന്നു ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ സത്യസ്ഥിതി എന്താണെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഡിസ്ട്രിക്ടമജിസ്ട്രേട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ട് വായിച്ചു നോക്കുന്നപക്ഷം ഈ സംഗതി മനഃപൂർവ്വമായി മറച്ചുവെയ്ക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാകും. ഇല്ലെങ്കിൽ സത്യമായും ന്യായമായും സംഗതികൾ ഉള്ളതുപോലെയും ക്രോഡീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഡിസ്ട്രിക്ടമജിസ്ട്രേട്ടിന്റെ റിപ്പോർട്ടിലെ ഏതാനും ഭാഗം വായിക്കാം, ബാക്കി വായിച്ചുകൂടെ എന്നു പറഞ്ഞാൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അതിൽ എന്തോ ചില ജാലങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു് എതാണ്ട് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. പിന്നെ ഇതിൽ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ ചിലർ അഴീക്കോടുകാരാണെന്നും ചിലർ പറവൂർക്കാരാണെന്നും പറയുകയുണ്ടായി. വൈസ്രായി വരുന്ന ദിവസം അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ വേണ്ടി കോപ്പുകളോടുകൂടി പലരും ഈ മൈതാനത്തു വന്നതിലും അവർ ഈ അത്ഭുതം കണ്ടതിലും എനിക്കു അത്ഭുതമില്ല. അവർ എങ്ങിനെയോ അബദ്ധത്തിൽ ഇവിടെ വന്നു് സാക്ഷിമൊഴികൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു സത്യമായിട്ടുതന്നെ വിചാരിക്കണം. ഈ മട്ടനാം എറിറിട്ടുള്ളവർക്കും ഇല്ലാത്തവർക്കും കായ്മയായ സാക്ഷികൾ വളരെ കുറവാണെന്നൊരു വാദം അപ്പുറത്തുനിന്നും പറയുകയുണ്ടായി. അവരോടു ഞാൻ പറയുന്നതു നിങ്ങൾ 7-ാം, 8-ാം സാക്ഷികളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ്. ഇതിൽ മാന്യമായ നിലയിൽ ജീവിക്കുന്നവരും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരും ജനസമ്മതന്മാരുമായ കുറേറെണ്ണം സാക്ഷികളുണ്ട്.

ഇതുകണ്ട് വ്യക്തമായ കായ്മത്തിൽ പോലീസുകാർ ചെയ്തുപോക്കിരിത്തരത്തെക്കുറിച്ച് വലിയനിലയിൽ ഉള്ളവരും സുപ്രസിദ്ധന്മാരും നിഷ്പക്ഷപാരികളും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരും ആയ പല പൌരന്മാരും ഇതിൽ സാക്ഷി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു് ഈ ഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ പ്രമേയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കിടയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട പോലീസു മെമ്പർ അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞ യോഗത്തിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങളെ വീണ്ടും എടുത്തു വായിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ അനന്തരം ഈ നിയമസഭയിൽ വച്ചു നടന്ന ചോദ്യോത്തരത്തിലേക്ക് ആ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എത്രപ്രാവശ്യമാണ് I want notice, I want notice എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഒരു നൂറു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഈവക കായ്മങ്ങളിൽ ഗവൺമെൻറുവേണ്ടമാതിരി ഉദ്യോഗസ്ഥലതയോടുകൂടി പ്രവൃത്തിച്ചാൽ അതു ഗവൺമെൻറിന്റെ അന്തസ്സിനും പ്രാഭവത്തിനും മോശമല്ലേ എന്നു് അപ്പുറത്തുനിന്നും ഒരു വാദം വരാം. അതിനു യാതൊരു അർത്ഥവുമില്ല. ഈവക സംഗതികൾക്കു വേറെ ചില പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളുടെ കായ്മം ആലോചിക്കുന്നു. കപൂർത്തല എന്ന ഒരു നാട്ടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രാജ്യമുണ്ട്. അവിടെ ഇതുപോലെ അടുത്തുതന്നെ ഒരു സംഗതി നടക്കുകയുണ്ടായി. അവിടത്തെ പോലീസുകാർ ഇവിടത്തെ പോലീസുകാരെപോലെ വെടി വെയ്ക്കുകയോ ലാത്തിചാജ്ജു ചെയ്കയോ ആണ് ചെയ്തു്. അതു നിമിത്തം ചില ബഹളങ്ങളുണ്ടായപ്പോൾ അവിടത്തെ ജുഡീഷ്യൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും കൂടി ഒരു കമ്മറിയെ നിയമിച്ചു് ആ പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഉടനെ നീക്കം ചെയ്തു. കീഴ്ജീവനക്കാർ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ അതേ രീതിയിൽ പാലിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു് അവരാരും വിചാരിച്ചില്ല. പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിൽ അവിടത്തെ ഗവൺമെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെയ്യുന്ന അക്രമങ്ങളെല്ലാം തീരെ അത്ഥമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ബാഹ്യമായി വിശ്വസിച്ചുകളയുന്നതു് വളരെ അപരിഷ്കൃതമായിട്ടുള്ളതാണെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. കഴിഞ്ഞതവണ ബഹുമാനപ്പെട്ട സിക്രട്ടറി അവർകൾ പറയുകയുണ്ടായി, മെമ്പർമാരുടെ ആക്ഷേപം ഇതിനു് ഒരു "Pompous burial" കൊടുത്തിട്ടില്ല എന്നാണു്. അതിൽ അനുദ്യോഗസ്ഥമെമ്പർമാക്കു സകടമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. പഴയന്നൂർ മെമ്പറാകട്ടെ മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പനാകട്ടെ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങളിൽ "Pompous burial" കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടില്ല. ജനങ്ങളുടെ ശക്തിയില്ലായ്മയും ഉത്തരവാദിത്വമില്ലായ്മയും ഔദ്ധത്യമില്ലായ്മയും കൊണ്ടാണു് ഗവൺമെൻറു പിഴച്ച മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഈ സംഗതി എറ്റവും പ്രസിദ്ധമായ കുന്നായതുകൊണ്ടു് ഇതിലേക്കു വലിയ പ്രസംഗമൊന്നും ചെയ്തു സ്ഥാപിയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു് എല്ലാവർക്കും നിശ്ചയമുള്ളതാണു്. നിയമസംബന്ധമായി കോടതികളിൽ സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കുന്നതിലും ജഡ്ജ്മെൻറു എഴുതുന്നതിലും നിന്നു് പലസാങ്കേതിക തെറ്റുകളും ഈ കമ്മറി നടത്തീട്ടുള്ള അന്വേഷണറിപ്പോർട്ടിൽ വന്നിരിയ്ക്കാം. ടെക്നിക്കലായി ഇതിൽ പല തെറ്റുകളുമുണ്ടെന്നു് ഞാൻ വാദത്തിനുവേണ്ടി സമ്മതിക്കാം. ഇതിൽ Moral conviction ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഇതുകണ്ടു് പ്രത്യക്ഷമായി ജനങ്ങളുടെ അറിവിൽ പ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതുകണ്ടു് സുപ്രസിദ്ധവുമായ ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ചു് ഇനിയെങ്കിലും തരിതമായി അന്വേഷണം നടത്തണമെന്ന അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഇതിനെ പ്രസ്സുചെയ്യുന്നു.

Motion put and lost.

Mr. K. M. Ibrahim:— A poll, Sir.

A poll was taken with the following result:—

Ayes 3, Noes 18 and Neutrals 8.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Ayes.

1. Mr. K. Ayyappan.
2. Mr. K. M. Ibrahim.
3. Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.

Noes.

1. Mr. K. Achyutha Menon.
2. Mr. V. K. Aravindaksha Menon.
3. Mr. M. P. Cherian.
4. Mr. Joseph Pettah.
5. Mr. P. S. Kesavan Nambudiri.
6. Mr. M. Krishna Menon.
7. Mr. C. J. Mathew.
8. Mr. I. N. Menon.
9. Mr. T. Narayana Menon.
10. Mr. P. Nilakanta Menon.
11. Mr. D. Raghavendra Rao.
12. Mr. Rama Varma Tampuran.
13. Mr. P. V. Raphael.
14. Mr. A. Sankara Poduval.
15. Mr. A. Sivarama Menon.
16. Mr. P. V. Subramania Ayyar.
17. Mrs. Swaris.
18. Mr. Thomas Manjuran.

Neutrals.

1. Mr. A. Eachara Menon.
2. Mr. George Chakyamari.
3. Mr. T. K. Nayar.
4. Mr. P. Raman Menon
5. Mr. M. K. Raman.
6. Mr. T. A. Ramachandra Iyer.
7. Dr. K. Sankara Menon.
8. Mr. K. P. Vallon.

2. Reduction of School Fees.

The following Resolution standing in the name of Mr. E. Ikkanda Warriar was considered withdrawn as the member was absent.

"This Council recommends to the Government to reduce the School fees by at least 25%."

3. Unpassed hands in the Anchal Department—Superannuation of.

The Resolution, originally standing in the name of Mr. P. Krishna Menon, was moved by Mrs. Swaris.

Mrs. Swaris:—Sir, I beg to move the following resolution:—*"This Council recommends to the Government that the superannuation of the unpassed hands among the Anchal Masters, clerks and sorters of the Cochin Anchal Department may be fixed at the age of 50 as in the case of unpassed clerks in the Registration Department with a view to promote efficiency in that Department by appointing qualified hands sooner."*

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly